

UCHWAŁA Nr 118 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 lutego 1951 r.

w sprawie zasad prowadzenia stołówek pracowniczych i tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Stale postępujące uprzemysłowienie kraju i wzrost sił wytwórczych społeczeństwa wymaga rozszerzenia i usprawnienia zaopatrzenia mas pracujących.

Jednym z ważnych elementów przyczyniających się do przekroczenia planów produkcyjnych jest należyty rozwój i podniesienie poziomu wyżywienia w stołówkach pracowniczych.

W myśl założeń zakreślonych planem 6-letnim stołówki pracownicze mają swoim zasięgiem działania objąć 500.000 osób żywnionych dziennie. Istniejący dotychczas system prowadzenia stołówek nie zabezpiecza należycie interesów konsumentów, zwłaszcza w większych skupiskach robotniczych oraz w skupiskach oddalonych od większych centrów miejskich.

W liczbie około 1.400 stołówek obecnie funkcjonujących istnieje stołówek mniejszych ponad 1.000, średnich około 300, a większych, liczących ponad 1.000 stołowników, zaledwie kilka. Równocześnie w całym szeregu miejscowości oddalonych od dużych centrów miejskich znajdują się zakłady przemysłowe o kluczowym znaczeniu dla Państwa, w których brak jest nie tylko należycie urządzonej stołówki, ale i zaopatrzenie klasy robotniczej w artykuły spożywcze i przemysłowe jest nie wystarczające. Z tego wynika, iż musi być położony większy nacisk na rozwój stołówek i zaopatrzenie robotnicze przy dużych zakładach pracy.

Dla zabezpieczenia interesów mas pracujących należy podjąć szeroką akcję rozwoju form zaopatrzenia robotniczego przez tworzenie specjalnych punktów handlu detalicznego i usługowego.

Dla podniesienia poziomu funkcjonowania stołówek pracowniczych należy nadać właściwe formy organizacyjne dla instytucji prowadzących stołówki, ustalić zasady ich prowadzenia, zapewnić dopływ wykwalifikowanych kadr, zagwarantować zaopatrzenie materiałowo-techniczne oraz wprowadzić obowiązujące receptury posiłków.

W związku z tym Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Stołówka może być prowadzona przez spółdzielnię spożywców, jeżeli liczba konsumentów nie jest mniejsza niż 80. Wyjątek od tej zasady ustala Minister Handlu Wewnętrznego.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek zainteresowanych ministrów określi zakłady pracy o znaczeniu kluczowym dla gospodarki narodowej, w których stołówki prowadzone będą we własnym zakresie (§ 3).

3. Uchwała niniejsza odnosi się do:

- a) stołówek przy zakładach pracy, nie prowadzonych przez spółdzielnie spożywców ani przez komórki zaopatrzenia robotniczego,
- b) stołówek przy bursach, szkołach, szpitalach itp. instytucjach, których budżety obejmują wyżywienie osób korzystających ze świadczeń tych instytucji,
- c) stołówek prowadzonych w ramach resortów Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego i Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 2. 1. Każda stołówka powinna stanowić w zasadzie samodzielną komórkę organizacyjną, pozostającą

na rozrachunku gospodarczym i działającą w oparciu o swój preliminarz.

2. Preliminarz stołówki zatwierdza jej władza nadzorcza.

3. Do zadań stołówki należy wydawanie jednorazowego gorącego podstawowego posiłku dla każdej zmiany pracowników oraz prowadzenie bufetu.

4. Koszt prowadzenia stołówki pokrywają stołownicy.

5. Państwo przychodzi z pomocą stołówkom w zakresie wyposażenia stołówki w podstawowe środki pracy (lokal, urządzenie, sprzęt, remonty i inne wydatki administracyjno-rzeczowe) w granicach przewidzianych w budżecie Państwa.

6. Wysokość dotacji, świadczonych na rzecz poszczególnych stołówek, nie może przekraczać sum przewidzianych normami, ustalonymi przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

7. Każda stołówka powinna mieć określoną górną granicę (kontyngent) stołujących się.

8. Terenowa rada związku zawodowego w porozumieniu z właściwą władzą handlu w prezydium terenowej rady narodowej może w granicach kontyngentu udostępnić korzystanie ze stołówki pracownikom innych zakładów pracy.

9. Zaopatrzenie surowcowe dla stołówek powinno być dokonywane według zasad obowiązujących dla otwartych zakładów żywienia zbiorowego.

10. Szczegółowe zasady prowadzenia stołówek, zarządzania nimi oraz warunki i tryb uzyskiwania dotacji określi Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 3. 1. W zakładach pracy, o których mowa w § 1 ust. 2, powinny być utworzone oddziały zaopatrzenia robotniczego.

2. Do zadań oddziału zaopatrzenia robotniczego należy prowadzenie stołówek i bufetów przyzakładowych, sklepów przyzakładowych z artykułami spożywczymi, sklepów przyzakładowych z artykułami przemysłowymi, prowadzenie pomocniczych gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych, tuczu trzody chlewnej, hodowli bydła i innych zwierząt domowych, prowadzenie punktów usługowych, jak np. warsztatów naprawczych obuwia, pralni, pracowni krawieckich itp.

3. Oddział zaopatrzenia robotniczego stanowi wyodrębnioną jednostkę organizacyjną przedsiębiorstwa, prowadzoną na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym; w związku z tym wszelkie świadczenia tej komórki (także na rzecz zakładu pracy, przy którym działa) są odpłatne, a surowiec odpadkowy otrzymywany z zakładów, przy których działa, może być nabywany tylko na warunkach normalnego zakupu według zatwierdzonego planu i po cenach ustalonych przez właściwy centralny zarząd.

4. Koszt utrzymania oddziału zaopatrzenia robotniczego wraz ze wszystkimi podległymi mu zakładami powinien być objęty planem finansowo-gospodarczym.

5. Plan finansowo-gospodarczy zatwierdza jednostka nadrzędna oddziału zaopatrzenia robotniczego w centralnym zarządzie, do której zadań należy też nadzorowanie i koordynowanie działalności oddziałów zaopa-

trzenia robotniczego oraz tworzenie lub likwidacja oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

§ 4. 1. Wszystkie stołówki (określone w §§ 2 i 3) podlegają kontroli społecznej.

2. Kontrolę społeczną sprawuje właściwa rada zakładowa lub miejscowa za pośrednictwem komisji stołówkowej.

3. Komisja stołówkowa ponosi współodpowiedzialność za poziom prowadzenia stołówki w zakresie określonym zadaniami, o których mowa w ust. 4.

4. Do zadań komisji stołówkowej w szczególności należy:

- 1) opiniowanie potrzeb inwestycyjnych i remontowych stołówki,
- 2) opiniowanie okresowej sprawozdawczości kierownictwa stołówki,
- 3) opiniowanie wydatków administracyjno-rzeczowych,
- 4) kontrola jakości posiłków i higieny ich przyrządzenia,
- 5) kontrola książki zażeń i sposobu usunięcia braków,
- 6) stawianie wniosków w sprawie premiowania personelu stołówkowego,
- 7) wydawanie zarządzeń w ramach regulaminu sanitarnego (§ 9 ust. 2).

§ 5. 1. Niedobory stołówek za rok 1950 mogą być pokryte z resztek funduszy akcji socjalnej roku 1950.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do pokrycia na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego niedoborów za rok 1950, powstałych z tytułu prowadzenia stołówek, z resztek funduszy akcji socjalnej roku 1950 do wysokości 18 milionów złotych.

§ 6. Zobowiązuje się Centralny Związek Spółdzielczy do zorganizowania doszkalania kadr niezbędnych dla stołówek pracowniczych, przy czym do końca roku 1951 pracownicy, zatrudnieni w stołówkach prowadzonych przez spółdzielnie, powinni przejść obowiązkowe przeszkolenie według programu, ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Zleca się Ministrowi Handlu Wewnętrznego:

- 1) wprowadzenie obowiązujących jadłospisów i receptur posiłków jedno-, dwu- i trzydaniowych,
- 2) ustalenie minimum wyposażenia technicznego stołówek,
- 3) wydanie podręcznika dla prowadzących stołówki.

§ 8. Prezydium wojewódzkich rad narodowych powołują w większych ośrodkach pracowniczych komisje, w których wezmą udział przedstawiciele związków zawodowych, dla ustalenia maksymalnej zdolności produkcyjnej (kontyngentu) poszczególnych stołówek.

§ 9. 1. Zobowiązuje się Ministra Zdrowia do sprawowania przez podległe organy sanitarne stałej kontroli nad stołówkami, która powinna być przeprowadzana nie rzadziej niż dwa razy w miesiącu, a na żądanie komitetu stołówkowego — w każdym czasie.

2. Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia ustali regulamin sanitarny dla stołówek.

§ 10. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do opracowania w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Ministrem Finansów jednolitego układu zbiorowego pracy dla pracowników, zatrudnionych w stołówkach pracowniczych i akademickich oraz w bufetach przyzakładowych i akademickich.

§ 11. Przewidziany w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września 1948 r. w sprawie reorganizacji stołówek pracowniczych termin przejmowania przez spółdzielnie spożywców istniejących stołówek pracowniczych z wyjątkiem stołówek, o których mowa w § 3, przedłuża się do końca roku 1955.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i innym zainteresowanym ministrom.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz